

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévedett, amikor a fellebbező szerződésen kívüli felelősségen alapuló keresetét — mint elfogadhatatlant — elutasította, mivel mind kérései jellegét, mind annak jogalapjait elferdítette. Ezen elferdítés eredményeképpen a Törvényszék elmulasztotta megállapítani a jogellenességet a Bizottság által a mulasztása megalapozására felhozott önkényes és csalárd kifogások összefüggésében, amely mulasztás megfosztotta a tartalmától a nukleáris energia katonai felhasználásával okozott radiológiai balesetek esetében a munkavállalók és a lakosság védelmére vonatkozó egységes egészségügyi biztonsági szabványokat.
2. A tagállamok közös jogelvi alkalmazásának elmulasztása. A Törvényszék elmulasztotta megállapítani annak jogellenességét, hogy — a magánszemélyeknek okozott kárért való közigazgatási felelősségnek az Euratom-Szerződés 188. cikkében előírtaknak megfelelően történő meghatározására irányuló tagállami rendszerek közös jogelvre tekintettel — a Bizottság nem járt el körültekintően, gondosan és a gondos ügyintézésnek megfelelően.
3. A Bizottság egyéni versenyjogi mentességének nem megfelelő alkalmazása — Az egészségügyi szabványokkal kapcsolatos panasz elfogadására vonatkozó hatáskör. A Törvényszék tévedett annak megállapításakor is, hogy a Bizottságra a thulei radiológiai balesettel kapcsolatban az irányelv által előírt egészségügyi védelem alóli katonai kivétel alkalmazandó, figyelembe véve a Bizottságnak az uniós versenypolitika — jogellenes kereskedelmi megállapodások diszkrecionális mentesítése révén történő — alakításával kapcsolatos széles és egyedi mérlegelési jogkörét. Figyelmen kívül hagyta a Törvényszéknek az Európai Unió olyan más területein hozott elfogadó határozatait, ahol a Bizottság nem rendelkezik egyéni diszkrecionális jogkörrel, és ahol a Bizottság mulasztásának állítása nem teszi a kérelmet nyilvánvalóan elfogadhatatlanná.

A Törvényszék nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy a Bizottság nem rendelkezik egyéni és korlátlan mérlegelési hatáskörrel az egységes egészségügyi biztonsági szabványok végrehajtására, mivel az Euratom-Szerződés szűken határozza meg mentesítési hatáskörét és különösen rendelkezik olyan mechanizmusokról, amelyek révén magánszemélyek panaszt tehetnek az olyan területeken elkövetett közigazgatási mulasztásai ellen, ahol védelem illeti meg őket.

4. Annak megítélésének elmulasztása, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződésnek a munkavállalók és a lakosság egészségének védelmére irányuló célját. A Bíróság szintén tévedett, amikor elmulasztotta megvizsgálni, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződés arra irányuló céljait, hogy a munkavállalóknak és a lakoságnak az ionizáló sugárzás hosszú távú hatásaival szemben történő védelme

érdekében egységes egészségügyi biztonsági szabványokat állítson fel, és biztosítsa azok végrehajtását. A Törvényszék ily módon nem vette figyelembe a Bizottságnak az Euratom-Szerződésből következő azon kötelező feladatát, hogy biztosítsa a Szerződés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazását, az abban foglalt elővigyázatosság elvét is beleértve.

⁽¹⁾ A munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv (HL L 159. o., Magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 2. kötet, 291. o.).

A Törvényszék (hatodik tanács) T-429/05. sz., Artedogan GmbH kontra Európai Bizottság ügyben 2010. március 3-án hozott ítélete ellen az Artedogan GmbH által 2010. május 7-én benyújtott fellebbezés

(C-221/10 P. sz. ügy)

(2010/C 195/14)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Artedogan GmbH (képviselők: U. Reese és A. Meyer-Sandrock ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a T-429/05. sz. ügyben 2010. március 3-án hozott ítéletét;
- kötelezze az alperest arra, hogy fizessen a felperes részére 1 430 821,36 eurót, valamint annak az ítélet kihirdetésének napjától a teljes kifizetés napjáig számított 8 %-os átalánykamatát; illetve másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Európai Unió Törvényszéke elé a követelés összegéről való határozathozatal érdekében;
- állapítsa meg, hogy az alperes köteles megtéríteni a felperes valamennyi, a jövőben bekövetkező azon kárát, amely a Tenuate Retardnak az e gyógyszer forgalombahozatali engedélyének visszavonása előtti piaci helyzetének visszaszerzése érdekében szükséges marketingköltségek következtében merül fel;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Unió Törvényszéke a 2010. március 3-i ítéletében elutasította a fellebbező kártérítési keresetét, amelyet egy gyógyszer forgalombahozatali engedélyének jogellenes visszavonásával kapcsolatban terjesztett elő. A kereset elutasításának oka a közösségi jog rendelkezéseinek a Bizottság általi súlyos megsértésének hiánya volt. A hatásköri szabályok megsértése nem vonja maga után a Bizottság felelősségét, mivel a hatásköri szabályoknak nem célja a vállalkozások gazdasági érdekeinek védelme. Másfelől a vonatkozó, a 65/65 irányelv 11. cikkében szereplő szabályozás pontatlan. E tekintetben még nincs precedens. Ez ésszerű magyarázat a Bizottság téves jogalkalmazására. Továbbá az orvosszakértők véleménye vizsgálatának összetettségét is figyelembe kell venni. A vizsgálandó jogi és ténybeli körülmények összességükben annyira összetettek voltak, hogy a 65/65 irányelv 11. cikkének megsértése nem tekinthető kellően súlyosnak.

Fellebbezésében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az európai intézményeknek a fennálló joghelyzetek felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét szabályozó előírások célja az állampolgárok és a vállalkozások jogainak védelme. Álláspontja szerint a hatásköri szabályok megsértését is be kellett volna vonni azon kérdés vizsgálatának körébe, hogy súlyos jogsértés történt-e.

Másfelől figyelembe kell venni, hogy a Bizottság nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel határozatának meghozatala tekintetében. Emellett a Bizottság nem csak elvont jogszabályt alkotott, hanem közigazgatási aktussal tudatosan megvonta a fellebbezőtől egy korábbi joghelyzet előnyeit. A fellebbező által elszenvedett kár tehát nem pusztán elvont jogszabály közvetett vagy közvetlen következménye, hanem magának az érintett közigazgatási aktusnak a célja és tartalma. A fellebbező álláspontja szerint a Bizottságnak tehát alaposan meg kellett volna vizsgálnia, hogy az engedély visszavonása kellően megalapozott volt-e.

Az egészség védelme elvének elsőbbsége és a megelőzés elvének különös fontossága nem ellentétes ezzel. A fellebbező álláspontja szerint igaz, hogy ezen elvek igazolhatják a vállalkozások számára kedvezőtlen intézkedések elfogadását és kötelezővé tételét még abban az esetben is, ha a tények bizonytalanok. Mindazonáltal a jogállamra jellemző egyensúly megteremtése és az arányosság elvének tiszteletben tartása érdekében a másodlagos jognak lehetővé kellene tennie a kár megfelelő megtérítését.

Ezzel szemben nem lehet arra sem hivatkozni, hogy a megelőzés elvének tényleges érvényesülése érdekében a kártérítési igényektől el kell tekinteni. A jelen ügy körülményei között

ugyanis a Bizottság nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel. E körülmények között a megelőzés elvének alkalmazását nem akadályozhatják meg a felelősség lehetséges következményei.

Ugyanígy a 65/65 irányelv 11. cikkében szereplő szabály pontatlanságára nem lehet hivatkozni a kártérítési igény elutasítása érdekében. A fellebbező álláspontja szerint ugyanis az esetleges pontatlanságot a Közösségnek, és nem az érintett vállalkozásnak kell felelnie. A Közösség a kártérítési kérelmekkel szembeni védekezés érdekében nem hivatkozhat arra, hogy kötelezettségeivel ellentétben nem fogadott el kellőképpen pontos és egyértelmű szabályokat.

A precedens hiánya sem mentesíthet a felelősség alól. A felelőségre vonatkozó jogszabályok nem biztosítják a közösségi intézmények számára az „első hibához való jog” kiváltságát. Emellett a Törvényszék már jogerősen kimondta, hogy a Bizottság határozata alaki és anyagi értelemben is jogellenes volt. E határozat végrehajtásakor tehát már létezett precedens.

A ténybeli és jogi helyzet összetettsége sem elegendő önmagában a súlyos jogsértés megállapításának mellőzéséhez. Mindenesetre súlyosnak tekintendő a jogsértés, amennyiben tisztán közigazgatási aktusról van szó, amelynek meghozatala során nem állt rendelkezésre mérlegelési mozgástér, és amely célzatosan beavatkozik a fennálló joghelyzetekbe, valamint közvetlenül és előre láthatóan jelentős vagyoni károkat okoz.

Emellett a gyógyszerekre vonatkozó jog terén hatáskörrel bíró hatóságok rendelkeznek a szükséges különös és jogi kompetenciával. Következésképpen a mindössze átlagos összetettség, amely sajátja a gyógyszerek biztonságával és hatékonyságával kapcsolatos vitáknak, nem elegendő a súlyos jogsértés megállapításának mellőzéséhez.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-5/09. sz., Brigit Lind kontra Európai Bizottság ügyben 2010. március 24-én hozott végzése ellen Brigit Lind által 2010. május 7-én benyújtott fellebbezés

(C-222/10. sz. ügy)

(2010/C 195/15)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Brigit Lind (képviselő: I. Anderson ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: Európai Bizottság